

розмовляти. Потрібно значний час на адаптацію, що спричиняє великі втрати для роботодавців і молодих фахівців. Тому дуже своєчасним є акцентування уваги на усунення цього протиріччя.

Уже кілька років кафедра страхування потри всі заходи, що вживаються на рівні університету, практикує проведення засідань страхового клубу, де студенти мають можливість контактувати з керівниками і провідними працівниками страхових компаній, здебільшого нашими випускниками.

Нещодавно ухвалою Вченої Ради КНЕУ на фінансово-економічному факультеті створено Навчально-практичний центр страхового бізнесу

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

будуть умови для проведення тренінгів з використанням нормативно-правової бази, документації страховиків. Наявність у бази даних правил страхування та іншої інформації багатьох страховиків дозволить виконувати завдання на пошуки найсприятливіших умов страхування реальних об'єктів. Студенти, які матимуть знання і навички роботи, зможуть у вільний від занять час працювати на підставі угоди зі страховою компанією консультантом по продажу страхових послуг, отримуючи за це відповідну комісійну винагороду. Наявність НПЦСБ дасть можливість підвищити якість виконання студентами модульних завдань, курсових і дипломних робіт.

Ми також сподіваємося на те, що на базі НПЦСБ у майбутньому стане можливим реалізація між факультетських програм. Наприклад, формування груп для дискусій і виконання відповідних ролей з актуальних питань страхування з числа студентів, які навчаються за напрямками маркетингу, менеджменту, обліку і аудиту, статистики, права тощо.

*Остапенко Е. О., викл.,
кафедра іноземних мов ФЕФ*

ДО ПИТАННЯ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ВАЖЛИВОСТІ САМОРОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Важко переоцінити значення та внесок гуманістичної психології у розвиток педагогічної науки. Фундаторами цього підходу була проголошена віра в можливості та здатність людини розвивати, створювати себе і своє майбутнє.

Так, Карл Роджерс одним із завдань педагога називає формування адекватної самооцінки особистості і доводить її вплив на пізнавальну діяльність людини. Подальший розвиток ідей психологів-гуманістів знаходить своє відображення в роботах багатьох науковців.

Вільям Штерн доходить висновку, що педагогіка не може претендувати на формування людини за певним взірцем, а має допомогти особистості обрати свій шлях розвитку залежно від її інтересів і спрямованості.

О. М. Леонт'єв пов'язує розвиток особистості із перебудовою її свідомості. Цю думку поділяє і російський науковець Р. Н. Файзуллін, розглядаючи саморозвиток як розширення свідомості людини. Збільшуючи сферу пізнання, людина розширює свідомість, тобто саморозвивається. За Файзулліним, людина може розвиватися у трьох напрямках: інтелект, моральна свідомість, емоції.

Саморозвиток будь-яких якостей та здібностей залежить від засвоєння і закріплення знань, умінь та навичок на практиці. Таким чином, першим кроком має стати з'ясування рівня розвитку бажаних якостей та пізнання людиною себе. Самопізнання — це шлях особистості до розуміння свого «Я», досягнення конгруентності, гармонії з собою та оточуючим світом. Самопізнання відкриває приховані можливості, виявляє глибинні бажання та потреби, дозволяє максимально ефективно використати резерви організму, розкрити потенціал людини, досягти успіху на професійній ниві.

Доречно наголосити, що Альберт Бандура визначає успішність людини самоефективністю, яку розглядає як віру в ефективність своїх дій та очікування успіху від їх реалізації. Науковець не тільки проголосив «Владу людині» (владу над своїми страхами та побоюваннями), але й розробив методику самоконтролю. Самоефективність впливає на пошук або уникання ситуацій певного типу, вибір поведінкових альтернатив, рівень домагань та наполегливість, атрибуцію успіху і невдачі. Отже, висока самоефективність передбачає наявність адекватної самооцінки, позитивного досвіду і позитивного ставлення до певного виду діяльності. Серед важливих чинників майбутньої успішності людини можна також назвати легкість адаптації та рефлексію. Об'єднуючи всі ці поняття, виходимо на соціальний інтелект — «глибину розуміння і далекоглядність у міжособистісних стосунках» (Т. Карпович).

Мозковий штурм та аналіз конкретних ситуацій допомагає студентам скласти перелік професійно значущих якостей спеціа-

лістів фінансово-економічного профілю, визначити найважливіші. Проведене опитування визначило пріоритетність наступних якостей: гнучкість мислення, уважність, гарна пам'ять, комунікабельність, рефлексія, винахідливість, креативність, стресостійкість, уміння працювати під тиском, працездатність.

Гарним прикладом може бути загальновідомий перелік якостей Бенджаміна Франкліна, над якими працював і виховував у собі, та постійна акцентуація на можливості та необхідності самовдосконалення і саморозвитку.

Важливо визначити, зрозуміти, які професійно значущі якості притаманні особі і в якій мірі, над чим варто працювати далі, що потрібно розвивати, а що опановувати. Пізнання власних можливостей стає першим кроком на шляху до постійного саморозвитку та безперервної освіти.

*Остапенко Е. О., викл.,
кафедра іноземних мов ФЕФ*

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ТА ВМІНЬ САМОСТІЙНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАСОБАМИ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Технологічне суспільство стрімко розвивається і потребує високопрофесійних спеціалістів для всіх сфер своєї життєдіяльності. Факт постійно зростаючих вимог до працівників вже перестав бути новиною. Модернізація виробництва, застосування новітніх технологій, пошук та апробація нових шляхів і методів роботи стали нормою сьогодення. Ідея безперервної освіти, тобто освіти впродовж всього життя, небезпідставно завоювала широке коло прихильників та послідовників. Опрацюванню даної проблеми присвячені роботи С. У. Гончаренко, І. А. Зязюн, В. Г. Кремень, Н. Г. Ничкало.

В контексті неперервної освіти актуальності набуває потреба підготувати студента до самостійного набуття знань та озброїти його навичками самостійної пізнавальної діяльності.

Самостійну пізнавальну діяльність студентів розуміють як здатність вирішувати пізнавальні завдання (І. Я. Лернер, П. І. Підкасистий, М. М. Скаткін), як сукупність пізнавальних процесів